

Φασούλης και Περικλής, ο καθένας νέτος οάτος.

Π. Πάει κι' ο Πάρνελ, Φασούλη...
 Φ. Τό διάβασες τὸ γράμμα;
 Π. Κι' ο Βαλμασιδάς τῆς Χιλῆς κι' ο Βουλαντζῆ σὺνάμα.
 Φ. Τὸ γράμμα δὲν τὸ 'διάβασες;
 Π. Πάνε κι' οἱ τρεῖς συγχρόνως...
 Φ. Καί τι ἐπιγράφεται περὶ τοῦ Βουλαντζῆ, ποὺ τὴν αὐτοκτονίαν του τὴν πῆραν σ'τὴν μετέ; μὴν εἶσαι τῆς Χιλῆς ἀστὴς, μαρὶ παλαιομένε, γὰρ νὰ ἐνδιαφέρεται περὶ τοῦ Βαλμασιδά; ἢ μήπως εἶσαι τάχατε πολίτης Ἑλληνίδας καὶ γιὰ τὸν Πάρνελ ὀργηθῶδες εἰς ἑλῆς σου καρδίας; Καλοὶ κι' οἱ τρεῖς τῶν Περικλή, κι' εἰς πᾶσαν γῆς-γονίαν ἂς ἔγουν γυῖαν ἑλαφρὰν καὶ μνήμην αἰωνίαν.
 Φ. Ὁ Βαλμασιδάς συμφορὰς ἀν' ἐπαθε μεγάλας ἐκίτους τὰς ἐγγύθησε μονόχως του ὁ τάλας ὀβουλαντζῆ ἂς 'πρῆσχε νὰ μὴν αὐτοκτονήσῃ κι' ὁ Πάρνελ ἂς ἐπρόσχε νὰ μὴν κρυολογήσῃ. Πόσο γι' αὐτοὺς 'λυπήθηκα μόν' ὁ θεὸς τὸ ἔρει... τὸ γράμμα τὸ ἐδιάβασες;... αὐτὸ μ' ἐνδιαφέρει.
 Π. Ποῖο γράμμα, βρε;
 Φ. Καί μ' ἐρωτᾷς με' τὴσιν φυλαγμαῖαν, ἐνὸ' σ'τὸ ἔθνος ἔφερε ποσούτην τρικυμίαν;
 Π. Ἀχ! κακομοῖρη Βουλαντζῆ!...
 Φ. Ὅσον τὸν νταβατοῦρι δὲν 'νέριπται κοτ'ζῆμ Ρωμηῆς, κοτ'ζῆμ φουρογαῖδοῦρι, γιὰ ζῆνας ἔνονοις καὶ δουλεμαῖς σ'τὴν βρόντο νὰ παρῆ, καὶ γιὰ τὸ γράμμα τὸ γνωστὸ χαμπὴρ νὰ μὴν πᾶ- ἴρῃ με' στέκις ἀδιάρουτος καὶ κάδεται, γὰρ, ἴρῃ, τὸν Πάρνελ νὰ μοιρολογῆ μετὰ τοῦ Βουλαντζῆ;
 Φ. Χαράει τὸ ψωμί τὸ πρὸς κι' ἂς χαιρέται ποὺ σ' ἔχει.
 Π. Μὰ ἐπὶ μὲν λέε, βρε Φασούλη, σ'τὴν σπουδαίῳ πρῆγῃς Φ. Ὁ πρὶν κλεινὸς Εἰσαγγελεῖς, θεμιστοπόλιος ἦρος, οὐκ ἔχει ἢ μνήμην πάντοτε ἐπιμενοῦ ἀγῆρος, πᾶναι καὶ γράφει μὴ γροσφ' σ'τὴν Θεωρῆ τὸν δόλιον γιὰ τὸ χαροτοπόνημα καὶ τὸν χαριστῶν τὸ σφάλιον, καὶ τὸν πειράζει δυνατὰ ἐκεῖ ποὺ τὸν σπουῖει καὶ κάθε φανερὸτα του πατόκορφα τὴν λούζει.
 Νὰ δῆς τί γράμμα, Περικλή!... κρῖμα σὲ ἀν' ἀλλῆθεις, ποὺ κἀβῆται καὶ χάνεται γιὰ ζῆνα κολοκύθη, καὶ ἂς ἀνθῆπος 'παρῆσαι ἐκ τῶν λογιωτάτων καθόλου δὲν σκοτίζεται περὶ διὰ γρημῆσαν.
 Νὰ δῆς τί γράμμα, Περικλή, ποὺ σοὺ παλεῖ ἢ βίδα... δὲν ἔχει γραμματόσημο μὲνε καμμε ἀρραγῆ, ἀλλ' ἀνοικτὸ εὐρίσκειται σ'τὰς χεῖρας τοῦ τυγόντος, κι' ἄλλα τοιαῦτα θὰ γραφῶν τοῦ χρόνου προέοντος.

Νὰ δῆς τί γράμμα, Περικλή!... μόλις σ'τὴ μέτῃ φθάσεις καὶ με' τὰ δύο χεῖρα σου τὰ πιονά σου πᾶνεις, κι' ἂς σ'τὸν πᾶτο προγῆρας ἐλλείπεις ἢ ἔνε χροῖμα καὶ τὰ ρουθῶνιμα σου σφαλῆς μὴν τὰ κτυπῆς ἢ βρῶμα.
 Γράμμα, ὅπου τὴν αἰκλιαν ὑπερτιμᾷ τὸ πῆμα, γράμμα, ὅπου σῆκνεται ἢ πῆμα τοῦ ἀνθρώπου, γράμμα, ποὺ βλάπτει ὁ καθεὶς τὴν πᾶστρα καὶ τὰ γάλλια του καὶ κάνει τὸν Πρωθυπουργὸν νὰ γάσῃ τὰ πασχάλια του, γράμμα, ὅπου ἰωγράφει τοῦ Θεωρῆ τὴν φάτσα, γράμμα, ποὺ ὅλη φαίνεται τοῦ Θεωρῆ ἡ φάτσα, γράμμα, ποὺ μετ' ἑνῆρας ὁ Θεωρῆς τὶ θέλει καὶ πᾶς ἀπ' ἑλῆς ἐγγύθησε σ'τὴν Κισσοῦδος χέλι, πᾶς ὅλα τὰ ἐφῆρτος σ'τὸν Ἀθανασιάδῃ κι' αὐτὸς τὰ ἐκατόπερε κι' ἀπ' ἑλῆ 'βῆκε λάδι, γράμμα, ποὺ εἰς Εἰσαγγελεῖς ἐφᾶνι κουσαρῶνι γιὰτὶ δὲν πῆγε νὰ δεθῇ μαζὶ με' τὸ Κορδόνι, γράμμα, ὅπου δοῦζεται ἡ δοξασιμένη τράπουλα καὶ σ'τὸ γαῖδοῦρι κἀβῆται ἡ θεμισ πσοκαπούλα, γράμμα, ποὺ τὸ παρασῆμον μετ' εἰς τῆς πεντάλφας κι' ἡ θεμισ τᾶρα κατατῆ τὸν συβῆρῶντων Κάλφας, καὶ γιὰ τὸ μεροκάματο δουλεῖ ἡ κακομοῖρα καὶ κάνει νάξια σ'τὸς τρανοὺς ἀν' νῆπει νὰ γλυτώσῃ κι' ἀπὸ τὸν Ἄννα πηλαλοῦν σ'τὸν Κατῆρα τότσι, κι' ὁ Κατῆρας Θεωρῆς ρωνᾷει πρὸς τὸν Ἄννα: ἐνὰ μὴν ἄκοβς Εἰσαγγελεῖς καὶ τὸ χαρτῆ κοπάνα.
 Π. Μ' αὐτὸ τὸ γράμμα σ' ἐπῆσε πολὺ μεγάλη λύσσα.
 Φ. Νὰ δῆς τί γράμμα, Περικλή!... φοχὴ μου σ'τὰ Πατήσῃ! Γράμμα, ποὺ γὰρ τὴν γρόνα μας μετὰ ἑκα ρῆματα καὶ λίγας πᾶς δὲν γράφονται σὺνὰ τοιαῦτα γράμματα, γράμμα, ποὺ ἔχει τὴν σὺρᾶ ὅπισω ἢ ἀλλάδα, γράμμα, ὅπου τὸ σῆκος εἰς τὰ περᾶ ἢ σῆμα, κι' ἐκ τοῦ ληθῆργου ἴγερει καὶ ἐμᾶν τὸ ψοφῆμα, γράμμα, ὅπου σ'τὸν Ἐβλεγγονᾶ χεῖρ Κάλχαντος τὸ τῆ- κὶ εἰς τὸν ἀδῶνον τᾶδῶνα καθέννας μας ἐστῆρως τὸ τῆ- γράμμα, ποὺ μετ' ἀπέδεται με' γλαφρᾶ στοιγία τὸ τῆ ἐστὶ βαρῆκοιο καὶ τῆναι πειθῆρῃ, γράμμα, ὅπου σ'τὴν τράπουλα προλῆγει μῆλλον αἶσιον, γράμμα, ποὺ πῆπει με' χρυσοῦν νὰ τὸ φυλάξουν πλάι- κι' ἀπ' ὅλα τᾶλλα γράμματα νὰ μετ' ἐξεργῶνται ἴσιν, νὰ μὴν τὸ φανε ποντικὸ καὶ μῆναι τὸ κοπρῆσιον, γράμμα, ποὺ πρὸς πολίτευμα με' ἀνοψῆ μετασῆρον καὶ γίνεται τοῦ Θεωρῆ δραστήριον καθῆρον, γράμμα, ποὺ μετ' ἐγγύθησε σ' αὐτὸ τὸ μεταῖ, γράμμα, ποὺ θέλει ράντιομα με' φανικὸν δῶ,

Σὺν ἀπογίνης ἀφῆλῃς με' τὸ φανάρι βῆμα, με' τὸ τοκομερίδιον ἀκόμη δὲν τὸ βῆμα.

γράμμα κομψὸν κι' ἀβρότατον κι' ἱραπεινὸν κι' ἐράσιον, γράμμα καθ' ὅλα ἱερὸν καὶ γράμμα πανσεβῆσιον, γράμμα, τὸ φέρον θύελλαν εἰς τὴσιν νημεῖαν καὶ γενικῶν ἀπόλυτον μὴ ἔχον οὐδεμίαν, γράμμα χωρὶς ἐπίθετα τοῦ Διηγηγᾶννη μᾶλοικα ἢ δοτικὰς πληθυντικὰς κι' ἄλλα τοιαῦτα σόλοικα, γράμμα, ποὺ γίνετ' εἰς αὐτὸ μακρὸ Ἐπιστολῆριον, ἔπειρον τὸν Πρωθυπουργὸν τὸν Ἀρχικαταλῆριον.
 Π. Ὅρε λοιπὸν, παλῆνθῶρασε, δὲ μετ' αἰριῶς με' κάμα, γιὰτὶ τὸν Πάρνελ ἔξῃσα νὰ κλάψω με' τὸ γράμμα.
 Πρὸς Ἀθανασιάδῃ μακρὰ ἐπιστολὴ τοῦ ρέκτου πατριώτου κυρίου Φασούλη.
 Ἀγαπῆ Εἰσαγγελεῖ καὶ Ἀθανασιάδῃ, ὅπου σ'τὸν Πιρῶ σῆμα παραληρῆς ἀργῶν καὶ κάνει τὸν Θεωρῆ σκοποβολῆς σῆμαδὶ, πᾶς τὸ ἄκα ἔργατος εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, κι' ἴγῃ εἰς τῆσιν σ' ἀπαντᾷ ἀντὶ τοῦ Θεωρῆ, γιὰτὶ αὐτὸς καὶ τῆς δουλειᾶς ποῦς δὲν εἰσκαρῆ.

Τοῦ φίλου σου Πρωθυπουργοῦ τοῦ βῆμα ὁ Χριστὸς, ἀθάκακο τριεμάτα καὶ πάντα σ'τὸ ποδῆρι, κι' ὡς μάγος καὶ ἀληθυστῆς νυθθημερῆ κλειστὸς γιὰ τὸ τοκομερίδιον ἱθῆρι τοῦ Γενεῆρη.
 Ὅταν κι' ἴγῃ, Εἰσαγγελεῖ, ἐσκαρῆν ἐν τῷ ἄκα νὰ σ' ἀπαντήσω ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸ τραχὶ σου γράμμα.
 Ἐν τοῖς πολλοῖς ἐφῆρσιον με' μετὰ διασῶτες τὸν ἱσχυρὸν κομματῶν τοῖς ἐρίτοιμοις φίλοις, ὅσοιτι δὲ ἀνέχονται εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς πρώτας τοῖς Βλῆπορον νὰ πολυμῶν ἀγῆως ἐπ' ἀλλήλους, ὡς ποὺ τὸν κομματῶν τὸν τὸν πρῶτον παρατῶν καὶ ἄλλο κόμμα δεινῶν με' τὸ κεῖ ζῆτον.
 Καὶ πάσας μὲν τὰς σοφῶρας τοῦ Θεωρῆ φίλους διέλυαν, Εἰσαγγελεῖ, πολὺ ὀλιγὸς χρόνος, με' τῶρα κὰς ἀπέβησαν ὑπὲρ ποτε ἀλλοῖος, καὶ μάρτυς τούτου ἀμείωδης ὄπηρῆς σὺ καὶ γίνεις. Τὸν ἔθνος περῆσῃσε μ' αἰκατερὸν κομῆρι, κι' ἐφῆνι σ'τὸν Θεωρῆ ὁ θῆρας σροδῆλι.